

Vítězstvím Kyjeva by mohl být vstup do EU a status quo na bojišti

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/vitezstvim-kyjeva-by-mohl-byt-vstup-do-eu-a-status-quo-na-bojisti](https://prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/vitezstvim-kyjeva-by-mohl-byt-vstup-do-eu-a-status-quo-na-bojisti)

zprávy

Ukrajina se nepřeměnila na kontinentální stát. Navíc stále ovládá sedm z osmi oblastí s nejvyšším HDP na hlavu. Protiofenzíva by tuto pozici ohrozila.

Vladimir Zelenskij a Joe Biden

7. března 2023 - 06:20

Největší zmatek, který prezident Vladimir Putin zatím na Ukrajině vyvolal, vyvolává na Západě dojem, že Rusko může válku prohrát, analyzuje Thomas Mini, spolupracovník Společnosti Maxe Plancka v německém Göttingenu.

Raný ruský útok na Kyjev zakolísá a selže. Ruský obr nevypadal zdaleka tak mocně, jak se zdálo. Válka najednou začala připomínat konfrontaci mezi ruskými neschopnými masami a odvážnými, tvrdě pracujícími ukrajinskými vlastenci.

Takové dojmy přirozeně vedly k výraznému rozšíření válečných cílů Ukrajiny. Prezident Vladimir Zelenskij byl součástí pro-mírového hnutí na Ukrajině.

„Bezpečnostní záruky a neutralita, nejaderný status naší země. Jsme na to připraveni,“ oznámil měsíc po začátku války.

Nyní volá po úplném vítězství: Dobyť každého kousku Ruskem okupovaného území, včetně Krymu. Průzkumy veřejného mínění naznačují, že Ukrajinci by se nespokojili s ničím menším.

Zatímco bitvy zuří napříč Doněckem a Luhanskem, ukrajinští vůdci a někteří jejich západní podporovatelé již sní o soudních procesech s válečnými zločinci v norimberském stylu s Putinem a jeho nejbližším okolím v Moskvě.

Problém je v tom, že v krátkodobém horizontu existuje pro Ukrajinu jediný způsob, jak těchto cílů dosáhnout: Přímé zapojení NATO do války. Pouze všeobecné zapojení jednotek a techniky NATO a USA, jako je Pouštní bouře, by mohlo v krátké době vést k všeobecnému ukrajinskému vítězství. (Nemluvě o tom, že taková účast by pravděpodobně zvýšila šance jednoho z nejhroživějších válečných scénářů: Čím více Rusko bude prohrávat, tím pravděpodobněji se Moskva uchýlí k jaderným zbraním.)

Od mírotvůrce po Churchilla

Pokud se vyloučí účast NATO, může ukrajinská armáda udržet frontové linie a získat zpět nějaké území, jako se to podařilo v okolí Charkova a v Chersonu, ale úplné vítězství je téměř nemožné. Pokud Rusko může v Bachmutu postoupit sotva pár set metrů za den za cenu ztráty 50 až 70 mužů, protože Ukrajinci jsou tak dobře zakořenění, mohli by si Ukrajinci počínat lépe proti stejně dobře zakořeněným Rusům v celé oblasti mezi Ruskem a východním pobřeží Dněpru, včetně pobřeží Azovského moře a pevniny vedoucí na Krym? To, co byl v jednom směru mlýnek na maso, tak s největší pravděpodobností by byla v jiném směru jatka.

Rusko navíc téměř přeorientovalo svou zemi na dráhu válečného hospodářství, zatímco USA dosud nedosáhly zbrojní výroby požadované jejich zahraničními partnery. Třináct let výroby protiletadlových střel Stinger i zbraní určených pro dodávky na Tchaj-wan už bylo ve válce vyčerpáno. Západní média se zaměřila na ruské muže vyhýbající se Putinovým mobilizačním rozkazům, ale Kreml má stále k dispozici velký rezervoár branců poté, co loni v září povolal 300.000 vojáků.

Debata o posílání těžké vojenské techniky na Ukrajinu – která zaměstnává především německý tisk – je v jistém smyslu irelevantní. Kdy budou tanky Leopard 1 a 2 a M1 Abrams přislíbené NATO v provozu, není jasné. Ukrajina požadovala 300 až 500 tanků, zatímco NATO slíbilo pouze 200.

To, že Zelenskij investoval hodně diplomatického kapitálu do zajištění těchto dodávek zbraní, dává smysl: Musí do Kremlu vyslat zprávu, že Ukrajina je připravena na vleklý a vyčerpávající konflikt. Ale pokud jde o bojový materiál na příštích šest měsíců, jen velmi málo z toho, co bylo slíbeno,

bude skutečně nasazeno „na bojiště“. Chce-li Zelenskij co nejdříve dokončit svůj obraz novodobého Winstona Churchilla, bude chtít uspíšit den, kdy bude moci přivítat vstup NATO – což vlastně znamená USA – do konfliktu.

Problémem Kyjeva je, že – bez ohledu na veřejná ujištění – Washington má malý zájem se přímo zapojit do války. Generál Mark Miley, velitel sboru náčelníků štábů, již vyjádřil svůj názor, že ani Rusko, ani Ukrajina nemohou v dohledné době dosáhnout úplného vítězství. Prezident Biden a jeho poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan se rozhodně vyslovili proti přímému zapojení USA do konfliktu. Ani americké veřejné mínění neprojevalo zájem o přímou účast. USA mohou mít naopak dokonce zájem na prodloužení konfliktu, protože válka snižuje schopnost Ruska operovat jinde ve světě, zvyšuje hodnotu vývozu energie z USA a slouží jako vhodná zkouška pro sjednocení spojenců a koordinaci hospodářské války proti Pekingmu.

Korwin ke zprávě o válce na Ukrajině: Pokud je to pravda, závěr je zřejmý

Evropské odškodnění

Méně nápadné je, že vojenské cíle Kremlu byly – z nutnosti – zúženy. Poté, co zdánlivě rezignovala na nemožnost efektivně změnit režim v Kyjevě a zmocnit se velké části ukrajinského území, se nyní zdá, že Moskva se nejvíce soustředí na udržení svých pozic v Luhansku a Doněcku a zajištění pozemního koridoru na Krym. Jsou to území, která by Ukrajina jen těžko získala zpět, a to i za nejpríznivějších okolností.

Za současného stavu se ekonomická budoucnost Ukrajiny zdá být životaschopná i bez území, která v současnosti okupuje Rusko. Ukrajina se nepřeměnila v kontinentální stát. Navíc stále ovládá sedm z osmi oblastí s nejvyšším hrubým domácím produktem na hlavu. Ukrajina riskuje, že tuto pozici ohrozí protiofenzívou. Paradoxně by pokračující boje mohly posloužit i některým ruským zájmům: zvyšuje to šance Moskvy proměnit Ukrajinu de facto v nárazníkovou zónu, čímž se stane ještě méně atraktivním kandidátem na vstup do NATO a Evropské unie.

Historik Stephen Kotkin nedávno tvrdil, že pro Ukrajince by bylo lepší definovat vítězství jako vstup do Evropské unie než úplnou okupaci celého ukrajinského státního území. A opět, kromě zemí, které byly v době studené války neutrální, každému předchozímu případu vstupu do EU předcházelo členství v NATO, které od 90. let v Evropě působí jako ratingová agentura, která zaručuje, že země jsou pro investice bezpečné. Tato skutečnost je ukrajinskému obyvatelstvu stěží neznámá: Průzkumy veřejného mínění (které od roku 2014 do značné míry vylučují Luhansk a Doněck) ukazují, že zájem o vstup země do NATO od počátku konfliktu prudce vzrostl.

Pouze Washington má poslední slovo při rozhodování o tom, jakou část Ukrajiny chce umístit pod svůj „bezpečnostní“ deštník. Skutečná neochota vstupu Ukrajiny do NATO byla jen zřídka jasnější, zatímco veřejná podpora Ukrajině nebyla nikdy štědřejší. Evropští lídři se mezitím mohou brzy ocitnout v nezáviděníhodné pozici přesvědčování Ukrajinců, že přístup na společný trh a evropský *Marshallův plán* jsou přiměřenou kompenzací za to, že se vzdali „totálního vítězství“.

(rp,prvnizpravy.cz,[informer](#),foto:arch.)

**Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet**

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!